

Sygn. akt II K 451/16

1 Ds. 343.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Roman Chorab

Protokolant : Karolina Birulo

po rozpoznaniu w dniach: 13.12.2016r.; 07.11.2017r. i 14.11.2017r.

sprawy : **J. M.**

urodz. (...) w J.

syna A. i A. z d. W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 26 sierpnia 2016 roku w L. w powiecie (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (I – badanie 1,81 mg/l, II- badanie 1,80 mg/l i III – badanie 1,74 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), kierował samochodem osobowym marki R. (...) o nr. rej. (...), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 17.10.2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 880/12, za przestępstwo kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

I. uznaje oskarżonego J. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku z tym, iż przyjmuje, że znajdował się on w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,9 % alkoholu we krwi i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego J. M. środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym;

III. na podstawie art. 43 a § 2 kk orzeka od oskarżonego J. M. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10 000 złotych;

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 i 2 Ustawy z dn. 23.06.1973 r o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego J. M. od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa i nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt II K 451 /16

UZASADNIENIE

W wyniku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

J. M. w chwili obecnej jest 53– letnim stałym mieszkańcem miejscowości C. w gminie L. , powiatu (...). Obecnie jest bezrobotny i utrzymuje się z zasiłku opieki społecznej.

(dowód: dane osobowe oskarżonego J. M. – k. 9-10 ; 25-26 i k.42 v- 43).

W przeszłości J. M. był już dwukrotnie karany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. W konsekwencji powyższego były orzekane wobec niego przez Sąd m.in. zakazy prowadzenia pojazdów mechanicznych , wobec czego w miesiącu sierpniu 2016 r. nie posiadał on uprawnień do prowadzenia pojazdów mechanicznych.

(dowód: zapytanie o karalność dot. osk. J. M. – k. 15; odpisy wyroków Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze – k. 29 k. 30; notatka urzędowa – k. 1).

Pomimo cofniętych uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi , J. M. , w dniu 26 sierpnia 2016 r. w godzinach popołudniowych samochodem m-ki (...) o nr rej. (...) pojechał na zakupy do miejscowości L. i tam zatrzymał swój pojazd na parkingu sklepu-marketu (...). Po zaparkowaniu wskazanego pojazdu J. M. poszedł na zakupy i wychodząc z tego sklepu, po około 20-30 minutach został „zaczepiony” przez nieustalonego do chwili obecnej mężczyznę , którego nie znał z nazwiska. Następnie z tym mężczyzną udał się na odległość około 300 metrów od tego sklepu i tam w polu (na łące) J. M. spożył około 350 gram wódki, z butelki o poj. 0,7 litra. Następnie rozstał się z tym mężczyzną i udał się z powrotem do sklepu kupując nieustaloną ilość alkoholu , nie wykluczając przy tym , że mógł on spożyć również nieustaloną ilość alkoholu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. M. – k. 11 – w części , k. 27 , k. 42 v-43 – w części).

Będący już w stanie nietrzeźwości J. M. w pewnej chwili postanowił odjechać z parkingu marketu (...) samochodem którym przyjechał. Wobec powyższego wsiadł za kierownicę tego samochodu, uruchomił silnik i próbując ruszyć do tyłu , samochód ten po ujechaniu niewielkich odległości mu zgasł. To ruszenie samochodu widział będący tam na parkingu P. L. (1) , który widząc taką nieudolną próbę jazdy podszedł do kierującego , a ponieważ wyczuł woń alkoholu od J. M. , wyjął ze stacyjki kluczyk i nakazał mu wysiąść z samochodu , zabraniając dalszej jazdy. Z uwagi na to , że osoba, którą wskazał J. M. nie chciała przyjechać po jego samochód, P. L. (1) , zadzwonił po funkcjonariuszy policji. W oczekiwaniu na przyjazd policji J. M. z samochodu wyciągnął butelkę wódki o poj. 0,5 litra i do czasu przyjazdu funkcjonariuszy z butelki tej wypił nieustaloną ilość alkoholu.

(dowód: zeznania świadka : P. L. (1) –k.43v - 44 ; wyjaśnienia oskarżonego J. M. – k. 11 – w części , k 27 , k. 42v - 43 – w części ; notatka urzędowa – k. 1).

Po przybyciu na miejsce – parking marketu (...), funkcjonariusze policji w osobach Ł. M. i D. B. zastali P. L. (1) , który wskazał im mężczyznę , który w stanie nietrzeźwości samochodem m-ki (...) próbował wyjechać z tego parkingu. Następnie funkcjonariusze policji wylegitymowali wskazanego kierującego , którym okazał się być właśnie J. M.. J. M. wypowiadał się w sposób bełkotliwy i niezrozumiały , czuć było od niego silną woń alkoholu z ust. Z uwagi na powyższe został on zatrzymany przez funkcjonariuszy policji i zawieszony do KP. w G. gdzie został on poddany czterokrotnemu badaniu na zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu. Przeprowadzone badania dały wyniki: pierwsze o godz. 22:48- 1,81 mg/l, drugie o godz. 23.05 - 1,80 mg/l, trzecie o godz. 23.21 - 1,80 mg/l. i czwarte o godz. 23.49 - 1,74 mg/l.

(dowód: zeznania świadka :Ł. M. –k. 17-18 i k. 43 ; notatka urzędowa – k. 1; protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości J. M. urządzeniem elektronicznym- k. 2; protokół zatrzymania osoby- k. 4).

Oskarżony J. M. , jak już nadmieniono na wstępie uzasadnienia , był w przeszłości karany sędownie za przestępstwa kierowania pojazdami mechanicznymi w stanie nietrzeźwości.

(dowód: zapytanie o karalność dot. osk. J. M. – k. 15; odpisy wyroków Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze – k. 29 k. 30).

Przesłuchany w charakterze podejrzanego, J. M. w postępowaniu przygotowawczym , nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i złożył wyjaśnienia.

W wyjaśnieniach tych podał , że w dniu 26 sierpnia 2016 r. było już ciemno , jak w stanie nietrzeźwości znajdował się na parkingu sklepu (...) w L. i chciał wsiąść do swojego samochodu , ale nie miał nim zamiaru jechać , a jedynie zabrać swoje rzeczy. Następnie „zaczepił” go mężczyzna z kobietą , który to mężczyzna zabrał mu kluczyki , a co dalej się działo to nie pamięta , nie pamięta przyjazdu policji i co zostało ustalone. Potwierdził przy tym , że samochodem tym przyjechał sam , ale był trzeźwy , w sklepie zakupił alkohol , który spożył z nieznanym , przypadkowo spotkanym mężczyzną. Podkreślił , że po alkoholu pojazdem nie jeździł i czyje się niewinny (k. 11).

Po raz drugi przesłuchany w charakterze podejrzanego , w postępowaniu przygotowawczym , J. M., również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa podtrzymał swoje poprzednie wyjaśnienia i odmówił składania dalszych wyjaśnień (k. 27).

Bezpośrednio przed Sądem , przesłuchany w charakterze oskarżonego, J. M. , również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i również złożył wyjaśnienia. Tym razem wyjaśnił znacznie bardziej szczegółowo kiedy i jaki ilości alkoholu miał kupić i spożyć. Podał , że jak wychodził popołudniu ze sklepu to zaczepił go znajomy , którego nazwiska , nie znał i to razem z nim w okolicy sklepu , na polu-łące wspólnie spożyli wódkę w ilości 0,7 litra , mniej więcej w takiej samej ilości.

Następnie po około pół godzinie poszedł po kolejną butelkę wódki w ilości 0,7 litra m-ki (...) i miał ją wypić już sam w polach , ale bliżej sklepu.

Po wypiciu prawie całej butelki , jak wyjaśnił , kiedy zrobiło się szaro , podszedł do samochodu żeby zabrać z niego zakupy i dokumenty. Musiał wsiąść do samochodu żeby zabrać zakupy leżące na przednim siedzeniu pasażera , a jak dalej wyjaśnił to raczej stał przy drzwiach niż siedział za kierownicą. W pewnym momencie podszedł do niego mężczyzna i powiedział , że jest kompletnie pijany i , że nigdzie nie pojedzie , więc on oddał mu kluczyki. Mężczyzna ten zamknął samochód , a jak wyjaśnił J. M. on sam udał się po alkohol który miał ukryty za jakimś domem i skończył pić wódkę z tej butelki o poj. 0,7l. , a mogło być tej wódki ok. 150 gram. Dalszych zdarzeń , jak wyjaśnił już nie pamiętał (k.42v).

Sąd zważył co następuje:

Przechodząc do oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego , a w szczególności do oceny wyjaśnień oskarżonego J. M. należy wskazać , że te wyjaśnienie w całości co do istoty sprawy (jazdy samochodem w stanie nietrzeźwości) , oraz także ilości i czasu spożywanego alkoholu na wiarygodność nie zasługują.

Sąd doszedł do takiego przekonania, dokonując oceny wyjaśnień osk. J. M. zarówno porównując jego same wyjaśnienia złożone na różnych etapach postępowania , jak i łącznie z oceną mocy dowodowej pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Pozostały zaś materiał dowodowy, w szczególności w postaci zeznania bezpośredniego świadka zdarzenia , a to P. L. (1), który widział osk. J. M. jadącego (ruszającego) samochodem pozwolił zakwestionować w całości wyjaśnienia złożone przez oskarżonego J. M. w ich istotnej części.

Z zeznań tego świadka bez żadnych wątpliwości wynika bowiem , że osoba J. M. kierowała pojazdem m-ki (...) na parkingu sklepu (...) w L.. To przecież P. L. (1) uniemożliwił mu dalszą jazdę samochodem, zabrał kluczyki do tego auta i w konsekwencji wezwał policję.

Gdyby zatem osk. J. M. nie kierował samochodem P. L. (1) , który wcześniej nie znał przecież osk. J. M. , nie miałby żadnych powodów ani podstaw do zabierania mu kluczyków do tego samochodu , ani tym bardziej nie wzywałby policji.

Zresztą nawet wyjaśnienia samego osk. J. M. złożone w postępowaniu przygotowawczym i przed Sądem są niekonsekwentne i różnią się między sobą istotnymi szczegółami w ich treści. W postępowaniu przygotowawczym J. M. wskazał , że alkohol spożywał z nieznanym mu mężczyzną który go „zaczepił” , przed Sądem wyjaśnił , że był to jego znajomy. W postępowaniu przygotowawczym nie wspominał ile , kiedy i jakiego gatunku pił alkohol, (pomimo , że

wyjaśnienia składał po kilku dniach od zdarzenia), a przed Sądem pomimo, że minął już znaczny okres czasu (kilka miesięcy) szczegółowo wymieniał pojemności poszczególnych gatunków wódki, które spożywał i w jakim czasie. Co jednak najistotniejsze oskarżony ten jednoznacznie nie wskazywał czy siedział za kierownicą, czy nie, swojego samochodu. Raz bowiem mówił, że tylko przy nim stał i otworzył drzwi, w innym zaś fragmencie wyjaśnień twierdził, że jednak wsiadł za kierownicę bo zakupy leżały na fotelu pasażera i musiał wsiąść do samochodu aby je stamtąd zabrać.

Nie można z pola widzenia tracić i tego, że osk. J. M. był pod znacznym wpływem alkoholu, alkohol ten spożywał od godzin popołudniowych, a w godzinach po 22 do po 23 zawartość alkoholu w jego organizmie wynosiła jeszcze niemalże cztery promile. Przy takim stężeniu alkoholu, nie można wykluczyć, że sam osk. J. M. nie potrafił dokładnie przytoczyć okoliczności zdarzenia w których sam brał udział, a jedynie próbuje, jak najbardziej umniejszać on swoją winę mając na uwadze, że rzeczywiście został zatrzymany nie na drodze przez funkcjonariuszy policji, a na parkingu sklepowym przez przypadkowego świadka.

Reasumując, zatem powyżej przedstawione dowody, bez żadnej wątpliwości należy wskazać, że osk. J. M. w czasie kiedy ruszał i ujechał pewien odcinek na parkingu sklepu (...) swoim samochód był w stanie nietrzeźwości.

Zdaniem Sądu zeznania powyżej wskazanych osób, przesłuchanych w charakterze świadków, a to P. L. (2) i Ł. M. zasługują na obdarzenie ich wiarygodnością. Żadna z tych osób nie jest bowiem członkiem rodziny osk. J. M., nie jest w nim w konflikcie, a mało tego P. L. w ogóle wcześniej nie znał osk. J. M., a zatem żadna z tych osób nie miała jakichkolwiek powodów aby zeznawać na jego korzyść czy niekorzyść.

Nie ma też zdaniem, Sądu żadnych podstaw aby kwestionować pisemną, czy też ustną opinię biegłego z zakresu medycyny w osobie biegłego W. D., w tym zakresie, że jej wnioski potwierdzają w części wyjaśnienia oskarżonego J. M. i świadka P. L. (1), że osk. J. M. spożywał alkohol, już po tym jak próbował odjeżdżać z parkingu marketu (...) swoim samochodem.

Dokonując zatem całościowej oceny materiału dowodowego, należy stwierdzić, iż wyjaśnienia oskarżonego J. M. co do istoty sprawy, są całkowicie niewiarygodne, zaś zebrany w sprawie materiał dowodowy i omówiony powyżej wskazuje jednoznacznie, że oskarżony ten dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Należy zatem wskazać, że oskarżony J. M. swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178 a § 4 kk. w ten sposób, że :

w dniu 26 sierpnia 2016 roku w L. powiatu (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym nie mniej niż 0,9 promila alkoholu we krwi kierował w ruchu lądowym samochodem osobowy marki (...) o nr rej. (...), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze w sprawie sygn. akt II K 880/12 z dnia 17.10.2012 r., za przestępstwo kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości.

W ocenie Sądu żadnej wątpliwości nie może budzić, kwalifikacja prawna zarzucanego osk. J. M. przestępstwa. Nie sposób kwestionować bowiem faktu, że J. M. kierował przedmiotowym samochodem i znajdował się w stanie nietrzeźwości, skoro jak wyjaśnił, wcześniej spożywał alkohol w postaci wódki, wykazało to czterokrotne badanie urządzeniem do wykrywania alkoholu w wydychanym powietrzu, a potwierdziła to pisemna i ustna opinia biegłego z zakresu medycyny w osobie W. D..

Sąd przyjął stężenie alkoholu w organizmie osk. J. M. jako co najmniej 0,9 promila mając na względzie treść opinii biegłego z zakresu medycyny W. D.. W ocenie Sądu powyższa opinia była niezbędna dla określenia w jakim stanie nietrzeźwości (ewentualnie po użyciu alkoholu) znajdował się J. M. poruszając się samochodem w obrębie parkingu sklepu (...) w L..

Nie sposób było bowiem przyjąć , że znajdował się on w stanie nietrzeźwości według przeprowadzonych badań przez funkcjonariuszy policji po zdarzeniu , gdyż nie odpowiadałyby one rzeczywistości. Faktem nie budzącym wątpliwości było to , że osk. J. M. już po jeździe po parkingu swoim autem , spożywał alkohol w postaci wódki i mógł jej spożyć nawet pół litra, stąd oczywistym jest , że wyniki uzyskane po wypiciu kolejnego alkoholu nie odzwierciedlały stężenia alkoholu w jego organizmie w czasie jazdy. Stąd też , Sąd zasięgając opinii biegłego przyjął dla osk. J. M. najbardziej korzystną wersję zdarzenia poprzez przyjęcie i co też nie budziło wątpliwości , że oskarżony ten po wypiciu około 350 gram wódki wsiadł do samochodu i ruszył z parkingu , a następnie w oczekiwaniu na przyjazd policji wypił kolejne około 500 gram wódki. Według bowiem treści opinii biegłego , biorąc pod uwagę rodzaj i ilość wypitego alkoholu właśnie w takim czasookresie , oskarżony badany przez funkcjonariuszy policji w godz. 22-23 posiadałby w organizmie właśnie takie ilości alkoholu jakie dostarczyły badania. Przy takim zaś przyjęciu spożywanego alkoholu w czasie kiedy kierował on przedmiotowym samochodem znajdował się w stanie nietrzeźwości co najmniej 0,9 promila we krwi i taką właśnie ilość alkoholu Sąd przyjął.

Wskazane zaś stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego J. M. przekraczało dopuszczalne normy. Stanem bowiem nietrzeźwości w rozumieniu przepisu art. 178a § 4 kk. jest zawartość alkoholu we krwi przekraczająca 0,5 promila.

Wreszcie zdaniem Sądu oczywistym przy tym jest , że osk. J. M. samochodem poruszał się , kierował w ruchu lądowym.

Kategorycznie bowiem świadek P. L. (1) zeznał , że samochód ten ruszył , a następnie zgasł , niemniej jednak przyjechał „jakiś” odcinek drogi. Zatem w ocenie Sądu przejechanie przez pojazd mechaniczny jakiegokolwiek , choćby najmniejszego odcinka drogi jest prowadzeniem pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w rozumieniu przepisu art. 178a § 1 kk. , gdyż do tego odnosi się również przepis art. 178a § 4 kk.

Kolejna kwestia , w ocenie Sądu , również nie budząca wątpliwości , to fakt , że osk. J. M. czynu tego dopuścił się będąc już skazanym nie tylko prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 17.10.2012 r. w sprawie sygn. akt II K 880/12 , za przestępstwo kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, ale również i wcześniej wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27.10.2011 r. w sprawie sygn. akt II K 1417/11 , również za przestępstwo kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę całokształt okoliczności zarówno obciążających, jak i łagodzących dotyczących osoby sprawcy – J. M.. W ocenie Sądu przeważające były tu okoliczności obciążające do których należało zaliczyć dwukrotną uprzednią karalność osk. J. M. za popełnienie przestępstw umyślnych podobnych i w zasadzie takich samych , bo kierowania pojazdami mechanicznymi w stanie nietrzeźwości.

Za jedyną zaś okoliczność łagodzącą , o ocenie Sądu należało uznać to , że oskarżony J. M. przejechał bardzo krótki , minimalny odcinek drogi , będąc w stanie nietrzeźwości , niemniej jednak , zdaniem Sądu nie była to jego „zashuga” , a przypadkowego świadka , który widząc w jakim stanie znajduje się osk. J. M. po prostu uniemożliwił mu dalszą jazdę poprzez wyjęcie ze stacyjki , a następnie zabranie kluczyka.

Łącząc wyżej wymienione okoliczności z dyrektywami wymiaru kary z art. 53 § 1 i 2 kk. , Sąd uznał , że wymierzenie oskarżonemu J. M. na podstawie art. 178a § 4 kk. kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności , jest adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu – przy czym spełni w stosunku do oskarżonego J. M. rolę wychowawczą i zapobiegawczą , czyniąc nadto zadość prewencji ogólnej.

Zważywszy na uprzednią karalność osk. J. M. za takie same przestępstwa, a więc jego nie poprawność polegającą na kierowaniu pojazdem w stanie nietrzeźwości mimo już uprzednich dwóch skazań , na podstawie przepisów art. 69 § 1 i 2 kk. i art. 70 § 1 kk. , brak było możliwości aby Sąd wykonanie orzeczonej oskarżonemu J. M. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił.

Na podstawie art. 42 § 4 kk. Sąd orzekł wobec oskarżonego J. M. środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Orzeczenie takiego środka karnego było obligatoryjne, tak samo jak obligatoryjne było orzeczenie tego zakazu dożywotnio.

Na podstawie art. 43a § 2 kk. , Sąd orzekł od oskarżonego J. M. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 złotych. Zarówno samo zasądzenie przedmiotowego świadczenia , jak i jego wysokość w kwocie co najmniej 10.000 złotych były także obligatoryjne.

Mając na uwadze fakt , że osk. J. M. utrzymuje się z zasiłku pomocy społecznej , nie posiada majątku o znacznej wartości , Sąd na podstawie przepisów zacytowanych w pkt. IV części skazującej wyroku , zwolnił oskarżonego J. M. od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i wymierzył mu opłaty.